

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12392-09

1 04 דצמבר 2014

2

לפני:

כב' השופט אורן שגב

נציג ציבור (מעסיקים) מר שאול שני

התובע

סמארה ג'סאן ת.ז. 055796205
ע"י ב"כ: עו"ד נאשיף נג'ם

הנתבעת

אלון החזקות ברבוע כחול לישראל בע"מ
ע"י ב"כ: עו"ד דוד משה

3

4

פסק דין

5

6

רקע עובדתי וטענות הצדדים

- 7 1. הנתבעת הינה רשת שיווק קמעונאית המפעילה סניפים ברחבי הארץ באמצעות
- 8 רשתות השיווק מגה, מגה בעיר, מגה בול, מגה באינטרנט ושפע שוק.
- 9 2. התובע הועסק בנתבעת בסניף "מגה" בעיר רעננה, החל מיום 31.3.1993 ועד
- 10 לפיטוריו ביום 8.7.09. בתפקידו האחרון שימש התובע כמנהל מחלקת הפארם.
- 11 3. ביום 31.3.09 עובד מחלקת הטכנולוגיה, מר שמעון רודיטי, פרק מספר ארגזים אל
- 12 כספת הסניף (להלן: "מר רודיטי"). ארגז אחד שתכולתו מוצרי טכנולוגיה, נשכח
- 13 בטעות על ידי מר רודיטי מחוץ לכספת הסניף.
- 14 4. ביום שלמחרת, 1.4.09, הבחין מר רודיטי בארגז שנשכח על ידו וכשפנה לפרוק את
- 15 תכולתו הבחין כי חסרה מצלמה ממלאי מוצרי הטכנולוגיה שהוזמן.
- 16 מיד בסמוך לכך, הודיע מר רודיטי למנהל הסניף ולקב"ט הסניף, מר יוסי איילון
- 17 על היעלמותה של המצלמה.
- 18 5. לגרסת הנתבעת, בבדיקה שערך הקב"ט בקלטות מצלמות האבטחה המוצבות
- 19 בסניף, נצפה התובע בבוקר יום 1.4.09 כשהוא נוגע בארגז ומוציא ממנו דבר מה
- 20 הנחזה כמצלמה. לאחר מכן, נצפה התובע נכנס לחדר השירותים בסניף וכעבור

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12392-09

- 1 מספר דקות יוצא וחוזר לעיסוקיו. כעבור 20 דקות נוספות נצפה התובע כשהוא
- 2 חוזר אל מיקום הארגו ומעבירו למקום אחר בסניף.
- 3 6. ביום 5.4.09 נערכה בדיקה של האירוע מטעם נציג חברת חקירות תשבץ, מר ראובן
- 4 רוסקיס (להלן: "מר רוסקיס") במסגרתה תושאלו העובדים שהיו מעורבים
- 5 באירוע ובכלל זה התובע.
- 6 7. בתשאולו, הודה התובע כי הוא הבחין בארגו ואף פתח את אחת האריזות שהייתה
- 7 בו ובה מצלמה דיגיטלית כדוגמת זו שנגנבה, ואולם טען כי הוא לא לקח את
- 8 המצלמה וכי הזיז את הארגו על מנת שהעוברים ושבים לא יבחינו בו.
- 9 8. מספר ימים לאחר מכן נמצאה המצלמה במחלקת הפארם. לטענת התובע, מצלמה
- 10 זו נמצאה ע"י הגב' ורוניק ג'ורנו אשר הועסקה עמו כסדרנית מוצרי חברת
- 11 סימילאק במחלקת הפארם. המצלמה נמסרה למנהל הסניף.
- 12 9. ביום 30.4.09, לאחר קבלת הסכמתו, עבר התובע בדיקת פוליגרף. בחוות הדעת
- 13 בעקבות הבדיקה נכתב כי על סמך ממצאי הבדיקה התובע דובר שקר בגרסתו.
- 14 10. ביום 8.7.09 זומן התובע לבירור משמעותי במשרדי הנתבעת בראש העין בנוכחות
- 15 מנהלי הנתבעת, נציג מועצת הפועלים ויו"ר ועד העובדים, מר אלי אייל (להלן:
- 16 "מר אייל") ומנהלת כוח אדם במרחב הצפון של הנתבעת, הגב' אורנה טוכמן
- 17 (להלן: "הגב' טוכמן").
- 18 11. בסופו של יום לא נערך הבירור, זאת מאחר ולטענת הנתבעת פנה התובע לגב'
- 19 טוכמן וביקש להימנע מהליך הבירור ולסיים את עבודתו בהסכמה. נוכח המפורט,
- 20 נתבקש התובע לחתום על שני מסמכים, האחד- סיכום שיחה בו מצוין הסכמתו
- 21 לסיום עבודתו (להלן: "מסמך סיכום שיחה"), השני- קבלת הודעה מוקדמת
- 22 לפיטורים (להלן: "מסמך הודעה מוקדמת")¹.
- 23 12. התובע טען מנגד כי הוא לא הסכים לפיטוריו וכי החתימה על גבי סיכום השיחה
- 24 מיום 8.7.2009 היא זיוף של חתימתו. לגרסתו, נאמר לו כי במידה והוא לא יחתום
- 25 על מסמך ההודעה המוקדמת, הוא לא יקבל את פיצויי הפיטורים והזכויות
- 26 האחרות להן הוא זכאי על פי חוק.
- 27 13. כך או כך, אין חולק כי פיטורי התובע נכנסו לתוקף לאלתר ביום 8.7.2009 והתובע
- 28 קיבל פדיון הודעה מוקדמת.

¹ נספחים 11 ו-12 לתצהירה של הגב' טוכמן.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12392-09

14. ביום 19.7.09 נשלחה לתובע הודעת פיטורים בכתב. עם סיום עבודתו קיבל התובע
פיצויי פיטורים, פדיון חופשה, הפרשי הבראה וכן שוחררו כספי קרן ההשתלמות
שנצברו ליזמותו.
15. התובע עתר לתשלום פיצויי פיטורים מוגדלים, אובדן שכר ותנאים נלווים עד גיל
67 ועוגמת נפש בסך 100,000 ₪.
16. התובע הגיש לתיק בית הדין חוות דעת מומחה מטעם הגרפולוג יצחק חגיגי (להלן:
"הגרפולוג").
17. מטעם התובע העיד התובע בעצמו, הגב' ג'ורנו ורוניק והגרפולוג ומטעם הנתבעת -
מר אייל, מר סורקיס והגב' טוכמן.

דיון והכרעה

18. הפלוגתא העיקרית בין הצדדים נסובה על שאלת ההסכמה לסיום עבודתו של
התובע. בכדי להכריע בפלוגתא זו נדרשים אנו לבחון את נסיבות סיום יחסי
העבודה ולהכריע בטענת התובע, לפיה חתימתו על מסמך סיכום השיחה זויפה
לכאורה.

נסיבות סיום יחסי העבודה

19. כמפורט לעיל, אין חולק כי בעקבות האירוע מיום 1.4.09 והיעלמותה של
המצלמה, נפתחה חקירה בסניף בו עבד התובע. במסגרת חקירה זו עלו הממצאים
הבאים:
א. התובע תועד במצלמות האבטחה של הסניף כשהוא נוגע בארגז ומוציא מתוכו
חפץ כלשהו. מלבד התובע, לא תועד אף עובד אחר נוגע בארגז.
ב. בבירור שנערך לתובע מספר ימים לאחר מכן הודה התובע כי החפץ אותו
הוציא הינו מצלמה, אך טען כי לא לקח את המצלמה והוסיף כי הזיז את
הארגז על מנת שהעוברים ושבים לא יבחינו בו. התובע הוסיף כי לא דיווח למי
מן הגורמים המוסמכים בנתבעת על מציאת הארגז, מחשש שיחשדו בו בגניבת
המצלמה.²

²נספחים ב1 ו- ב2 לתצהירו של מר רוסיקס

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12392-09

- 1 ג. התובע עבר בדיקת פוליגרף במהלכה נשאל האם הוא גנב את המצלמה מתוך
2 הקרטון והאם הוא שם את המצלמה בתוך קרטון הסימילאק, שבו היא
3 נמצאה. התובע השיב בשלילה על שאלות אלו ובתשובותיו אובחנו תגובות
4 המצביעות על אמירת שקר ולפיכך, חוות דעת הפוליגרף קבעה כי התובע הינו
5 דובר שקר³.
- 6 20. נוכח ממצאים אלו, זומן התובע לבירור משמעותי בהנהלת הנתבעת, אשר מטרתו
7 הייתה קבלת החלטה האם לפתוח כנגד התובע בהליכי פיטורים הכוללים שלילת
8 פיצויי פיטורים והודעה מוקדמת, בהתאם להוראות ההסכמים הקיבוציים החלים
9 על הצדדים.
- 10 21. התובע ביקש לטעון כי הנתבעת לא הוכיחה שהוא ביצע גניבה מאחר ויתכן
11 שבארגו נגעו אנשים אחרים פרט אליו, מאחר ולא רואים בבירור כי הוא הוציא
12 חפץ כלשהו מהארגו וטענות נוספות. אלא, שלא מצאנו כי יש מקום לדון בטענות
13 אלו ולהכריע האם התובע ביצע מעשה גניבה או ניסיון גניבה, שכן אין הכרעה זו
14 רלוונטית לענייננו. המחלוקת בין הצדדים נסובה סביב השתלשלות העניינים
15 שלאחר האירוע ועל הסכמתו או אי הסכמתו של התובע לסיים את העסקתו
16 בנתבעת. משכך, די בעובדה לפיה התובע נחשד ע"י מעסיקתו בביצוע מעשה
17 הגניבה כדי לזמנו לבירור במשרדי הנתבעת.
- 18 22. בהתאם לכך, ביום 8.7.09 זומן התובע לבירור משמעותי. התובע טען בהקשר לכך
19 כי הוא הוזמן באותו היום ומבלי שנאמרה לו הסיבה בגינה הוא מוזמן לבירור.
20 הגבי טוכםן העידה כי התובע זומן על ידה לבירור המשמעותי מספר ימים לפני
21 המועד וכי הזמנתו הייתה בע"פ ולא בכתב. עוד הוסיפה כי מנהל הסניף נכח
22 בבירור וקיבל עדכון לגבי מספר ימים קודם לכך⁴.
- 23 23. בדומה, העיד מר אייל כי התובע קיבל זימון בעל פה לישיבת הבירור המשמעותי
24 והוסיף כי במידה והתובע היה מציין בפניו כי הוא זומן בשעות הבוקר, הוא לא
25 היה מאפשר לישיבה להתקיים, אולם התובע לא ציין דבר כזה בפניו⁵.
- 26 24. הנתבעת ביקשה לטעון כי אין לקבל את גרסת התובע מהטעם שלבירור המשמעותי
27 הוזמן פורום רחב. על כן, אין זה הגיוני שהנתבעת לא תודיע על כך לתובע מראש

³ נספח ב' לתצהירה של הגבי טוכםן.
⁴ פרוטוקול 23.1.13, עמ' 29 שי 15-27.
⁵ פרוטוקול 23.1.13, עמ' 22 שי 7 ואילך.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12392-09

- 1 ותבדוק את זמינותו באותו היום טרם זימונם של המשתתפים הנוספים. בנוסף
2 טענה כי נוכח טיב החשדות והממצאים כנגד התובע, המסקנה המתבקשת כי
3 התובע ידע מהו אותו בירור משמעותי אליו הוזמן וכי קיימת אפשרות כי העסקתו
4 תסתיים בעקבות בירור זה.
- 5 25. אנו מבכרים את גרסתה של הנתבעת לעניין המועד בו נודע לתובע על הבירור.
6 הגב' טוכמן העידה:
- 7 **"בירור משמעותי, שימוע כזה, זה לוגיטיקה שלמה כיוון**
8 **שמדובר באנשים מכל קצוות הארץ בתפקידים שונים ונדרש**
9 **מאמץ לכנס את כולם בשעה יעודה, ומי כמוני יודע"**⁶.
- 10
11 על אף האמור נציין, כי אנו מוצאים טעם לפגם בעובדה שהתובע זומן בעל פה ולא
12 בכתב, קל וחומר כאשר עמדו כנגדו חשדות כה חמורים בגינם הוא הוזמן לבירור
13 אשר עתיד היה לחרוץ את גורלו. בנסיבות הללו, היה על הנתבעת לזמנו בכתב, תוך
14 ציון סיבת הבירור, המועד, שמות המשתתפים בפגישה והנושאים שיידונו. ואולם,
15 אין בהתנהלותה של הנתבעת כדי לזכות את התובע בסעדים שנתבעו, וזאת מן
16 הטעמים שעליהם נעמוד בהמשך.
- 17 26. מר אייל העיד בתצהירו כי בתחילת חודש מאי 2009 מנהל כוח האדם בנתבעת
18 הודיע לו שהנתבעת שוקלת לסיים את עבודתו של התובע נוכח החשדות לפיהם
19 התובע ביצע או ניסה לבצע מעשה גניבה. מר אייל ציין, כי הועברו אליו כל
20 הנתונים הרלוונטיים להליך הבירור: קלטות האבטחה, התשאול שנערך לתובע
21 ותוצאות בדיקת הפוליגרף.
- 22 27. ממכלול נתונים אלו התרשם מר אייל כי קיים בסיס לחשדות הנתבעת כלפי
23 התובע. על כן, טרם כניסת התובע לבירור הוא שוחח עמו ביחידות והבהיר לו את
24 משמעותו של הליך הבירור ותוצאותיו, הממצאים הקיימים בעניינו והסיכון
25 הכרוך בניהול ההליך המשמעותי לרבות האפשרות לשלילת פיצויי פיטורים. מר
26 אייל העיד כי הוא הבהיר לתובע כי במידה ולא תהיה הסכמה בין הנתבעת לנציגות
27 העובדים ניתן יהיה לזמן ועדה פריטטית.
- 28 28. מר אייל הציע לתובע אפשרות לסיים את עבודתו בהסכמה, תוך קבלת הודעה
29 מוקדמת ופיצויי פיטורים מלאים⁷. בחקירתו הנגדית העיד:

⁶ שם, עמ' 31 ש' 3-5.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12392-09

1

2

"אמרתי לו "אתה יודע את האמת, אני הולך איתך באש ובמים
עד הסוף, אבל אם אתה יודע שמהו לא נכון, תגייד לי עכשיו,
עדיף לא להיכנס לחדר"..."

3

4

5

6

7

8

9

10 כשעומת עם העובדה שהמצלמה נמצאה בסופו של יום השיב מר אייל כי גם על
11 ניסיון גניבה אנשים פוטר מעבודתם בנתבעת והוסיף כי אם התובע היה מעוניין
12 בכך, הוא היה נכנס עמו לבירור. עובדה כי התובע העדיף לקבל את המגיע לו
13 "וללכת הביתה".⁹

14 29. הגב' טוכמן העידה בחקירתה כי התובע פנה אליה בתחילתו של הבירור המשמעתי
15 וביקש שלא לקיימו אלא לסיים את העסקתו בהסכמה. על פי עדותה, התובע ניגש
16 אליה וביקש "לא להיכנס לשימוע, שהוא מוותר על הזכות לשימוע ושהוא רוצה לסיים
17 את הפיטורים בהסכמה".¹⁰

18 30. בתצהירה העידה כי לנוכח הוויתור של התובע על הליך הבירור ובקשתו לסיים את
19 עבודתו בנתבעת בהסכמה, היא ניגשה עם התובע למשרדי משאבי אנוש בסמוך
20 לחדר הדיונים על מנת להסדיר את סיום העסקתו. במעמד זה, חתם התובע על
21 מסמך סיכום השיחה ומסמך הודעה מוקדמת. הגב' טוכמן הוסיפה כי התובע לא
22 טען כי הוא אינו מבין את תוכן המסמך או כי ברצונו להתייעץ בטרם החתימה או
23 כי הוא אינו מעוניין לחתום.¹¹

24 31. מכל מקום פיטורי התובע נכנסו לתוקף לאלתר ביום 8.7.09 והתובע קיבל פדיון
25 מלא של ההודעה המוקדמת. ביום 19.7.09 נשלחה לתובע הודעת פיטורים בכתב.

26

27

28

⁷ סעיפים 4-6 לתצהירו של מר אייל; פרוטוקול 23.1.13, עמ' 19 ש' 1 ואילך, עמ' 20 ש' 15-28.

⁸ פרוטוקול 23.1.13, עמ' 19 ש' 12-13, 16-19.

⁹ פרוטוקול 23.1.13, עמ' 22 ש' 1-6.

¹⁰ פרוטוקול 23.1.13, עמ' 31 ש' 8-10.

¹¹ סעיף 16 לתצהירה של הגב' טוכמן.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12392-09

- 1 **האם חתימתו של התובע זויפה?**
- 2 32. התובע טען כי במועד הבירור הוא שוחח עם מר אייל אשר אמר לו שאם הוא לא
- 3 יחתום על מסמך ההודעה המוקדמת לפיטוריו הוא לא יקבל את פיצויי הפיטורים
- 4 והזכויות האחרות להן הוא זכאי. כן הוסיף כי מר אייל והגב' טוכמן לא מסרו לו
- 5 את סיבת פיטוריו. אשר לחתימה על המסמכים שפורטו טען בתצהירו כי הוא לא
- 6 חתם על מסמך סיכום שיחה והחתימה המופיע בו היא זיוף של חתימתו.
- 7 33. מטעם התובע הוגש חוות דעת מומחה בה נקבע כי אין זהות בין החתימה
- 8 שבמחלוקת לחתימת התובע וכי "קיימת סבירות גבוהה" (דרגה 2) כי החתימה על
- 9 מסמך סיכום שיחה לא נכתבה על ידי התובע. חוות הדעת התבססה על השוואה
- 10 בין צילום דף סיכום שיחה לבין דוגמאות חתימה באקראי של התובע מיום
- 11 26.1.11.
- 12 34. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים ואת הראיות שהוצגו בפנינו הגענו לכלל מסקנה
- 13 כי התובע לא הוכיח שחתימתו זויפה ונפרט טעמנו להלן.
- 14 35. **ראשית**, התובע הודה כי חתם על מסמך הודעה מוקדמת. מתוכנו של המסמך
- 15 עולה כי התובע סיים את עבודתו ביום 8.7.09 וכי יהיה זכאי לתשלום הודעה
- 16 מוקדמת. מכאן מתבקשת המסקנה כי התובע ידע כי הוא מסיים את עבודתו אצל
- 17 הנתבעת.
- 18 אין חולק כי החל ממועד זה לא הגיע התובע לעבודתו. ביום 19.7.09 נשלחה לתובע
- 19 הודעת פיטורים, בחודש 8/2009 נשלח לתובע טופס 161 ובחודש 10/2009 חתם
- 20 התובע על טופס 161 א ואישר את שחרור כספי הפיצויים שלו.
- 21 36. ביום 24.12.09 הגיש התובע את התביעה שלפנינו. בכתב התביעה לא נטען מאומה
- 22 באשר לזיוף חתימתו. הטענה כי חתימתו זויפה ואי הסכמתו לסיום העסקתו
- 23 הועלתה לראשונה בתצהירו של התובע מיום 1.3.11. יש להדגיש כי התובע הודה
- 24 בחקירתו כי בסיום העסקתו הוא קיבל מהנתבעת את שני המסמכים, כלומר,
- 25 בטרם הגשת כתב התביעה.¹²
- 26 37. לא סביר בעינינו כי טענה כה חמורה על זיוף חתימה לא תעלה מיד בסמוך לסיום
- 27 העסקתו של התובע. אי העלאתה מחזקת לדידנו את המסקנה כי התובע ידע
- 28 והסכים לסיים את עבודתו בנתבעת.

¹² פרוטוקול 13.5.12, עמ' 11 ש' 5-1.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12392-09

38. **שנית**, מצאנו את עדותם של עדי הנתבעת מהימנה וקוהרנטית ואנו מקבלים את גרסתם לעניין הנסיבות שהובילו לסיום יחסי העבודה. עדותו של מר אייל הייתה עקבית וברורה לעומת עדותו של התובע אשר הייתה לקונית ובלתי מפורטת. למעט העובדה שהתובע ציין כי נאמר לו שבמידה ולא יחתום על מסמך ההודעה המוקדמת הוא לא יהיה זכאי לפיצויי פיטורים, לא פירט התובע מדוע בחר לחתום ולא לערוך בירור משמעותי ככל שסבר כי הוא זכאי, לא ציין כל עובדה המעידה על כפיה או לחץ וכן לא הציג את גרסתו להשתלשלות העניינים שתוארה לעיל.
39. **שלישית**, לא מצאנו כי יש לאמץ את חוות דעתו של הגרפולוג. הטעם הראשון לכך הוא כי חוות הדעת התבססה על צילום מסמך ולא על המקור. בעוד שהגרפולוג טען כי מסמכי המקור לא הועברו אליו, העיד התובע בחקירתו הנגדית כי הוא הביא בעצמו לגרפולוג את מסמכי המקור שקיבל מהנתבעת¹³.
40. בחקירתו הנגדית ציין הגרפולוג כי בדיקתו נעשתה על גבי מסמך שצולם והדגיש כי אין המדובר במסמך שהתקבל בפקס. בהמשך, כשהובהר לגרפולוג כי המסמך שהועבר אליו צולם מכתב ההגנה של הנתבעת ואשר התקבל בפקס, שינה הגרפולוג את גרסתו וטען כי אין זה משנה האם המסמך מקורי או האם הועבר בפקס אלא אם החתימה שבמחלוקת היא ברורה¹⁴.
41. הלכה מושרשת היא כי ללא המקור נחלש עד מאד תוקפה של הבדיקה הגרפולוגית¹⁵. אמנם בעדותו התעקש הגרפולוג כי אין משמעות ל'מרחקי' בין המסמך המקורי לצילום ובלשונו: "זה יכול להיות גם דור עשירי מהמקור"¹⁶ אלא שעדות זו נוגדת את השכל הישר, אין לקבלה ומצאנו כי היא אף פגמה במהימנות עדותו.
42. הטעם השני לאי אימוץ חוות דעתו של הגרפולוג נעוץ באי דיוקים ובאי בהירויות שמצאנו בחוות הדעת. כך לדוגמא, כשנשאל המומחה מתי נפגש עמו התובע, השיב "בבוקר או בצהריים" לעומתו, השיב התובע כי הפגישה ארעה "בערב"¹⁷. באופן דומה העיד הגרפולוג כי הוא אינו יודע האם התובע ימני או שמאלי וכי הוא לא

¹³ פרוטוקול 13.5.12, עמ' 10 ש' 29-32.

¹⁴ פרוטוקול 13.5.12, עמ' עמ' 3 ש' 30-31.

¹⁵ ע"א 8752/07 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' עזבון המנוח יורם הורוביץ ז"ל (15.3.2011) (להלן: "עניין הורוביץ").

¹⁶ ראו הי"ש 14.

¹⁷ פרוטוקול 13.5.12, עמ' 6 ש' 29-30, עמ' 11 ש' 25-26.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12392-09

1 שאל אותו על כך בעוד שהתובע העיד כי הוא ימני וכי הגרפולוג שאל אותו לפני
2 מתן דוגמאות החתימה באיזה יד הוא כותב¹⁸.
3 43. יש להוסיף על כך כי הגרפולוג לא ציין בחוות דעתו שהוא נעזר בכלים כלשהם
4 לצורך עריכת בדיקתו. כשנשאל על כך בעדותו השיב: **"יש לי אצלי במעבדה שהיא**
5 **בבית ולא במשרד מיקרוסקופ"**. בהמשך הודה כי בחוות דעת אחרות הוא מציין את
6 השימוש שנעשה במכשירים אולם מאחר ולא היה לו את מסמך המקור זה לא היה
7 רלוונטי.¹⁹
8 עדותו בעניין זה הייתה בלתי ברורה. הגרפולוג לא ציין את המכשור בו השתמש,
9 ככל שהוא אכן השתמש במכשור כלשהו, לא ציין את אופן הבדיקה ולמעשה לא
10 אפשר לבחון את טיב הבדיקה ופגע באמינותה.
11 44. הלכה פסוקה היא כי ניתן לבסס קביעה באשר לאמיתות חתימה על מסמך על
12 יסוד חוות דעת מומחה בתחום הגרפולוגיה. עם זאת, עצם הגשת חוות דעת
13 מומחים בתחום זה אינה מובילה בהכרח למסקנה כי על בית הדין לקבלה ולאמץ
14 את מסקנותיה:

15
16 **"תפקידו של בית המשפט הוא להחליט האם לתת אמון בחוות**
17 **הדעת, איזה משקל לתת לה והאם חוות הדעת משנה את**
18 **המסקנה הסופית לאחר שקלולה עם יתר הראיות שהובאו על**
19 **ידי הצדדים"**²⁰.

20
21 45. נוכח כל המפורט הגענו לכלל מסקנה כי התובע לא הוכיח כי חתימתו זויפה.
22 בהעדר הוכחה ומשוכנענו כי התובע הסכים לסיום יחסי העבודה, הרי שאנו
23 דוחים את טענותיו בדבר פיטורים שלא כדין.

הסעדים הנתבעים

24
25
26 46. ראשית נציין כי אין מחלוקת כי עם סיום עבודתו קיבל התובע את הזכויות
27 המגיעות לו על פי דין ובכלל זה פיצויי פיטורים, תמורת הודעה מוקדמת וכיו"ב.
28 התובע אף הודה כי הוא קיבל מהנתבעת בנוסף 3 חודשי הסתגלות.

¹⁸ פרוטוקול 13.5.12, עמ' 7 ש' 3-1, עמ' 11 ש' 27-28.

¹⁹ פרוטוקול 13.5.12, עמ' 7 ש' 21-13.

²⁰ ע"א 8752/07 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' עזבון המנוח יורם הורוביץ ז"ל (15.3.2011).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12392-09

1

2 47. התובע עתר לפיצויי פיטורים מוגדלים בגובה שלוש משכורות זאת בשל קיומו של
3 נוהג למפוטרים כדוגמתו. הנתבעת הכחישה כי קיים נוהג כנטען.

4

5 48. על פי ההלכה הפסוקה נוהג הינו 'בן חריג' בעולם יחסי העבודה והוא אינו מעוגן
6 בהסדרים בכתב. משכך, הוכחתו של נוהג חייבת להיות וודאית וחד משמעית, הן
7 לעצם קיומו והן להיקפו. הוכחת קיומו של נוהג מוטל על כתפי הטוען לו,
8 כשלצורך הוכחת נוהג יש להציג תשתית ראייתית נאותה ואין די בהוכחת מספר
9 מקרים בודדים.²¹

10

11 49. התובע לא הוכיח קיומו של נוהג וכן לא הוכיח את תוכנו, היקפו והמקרים בהם
12 הוא חל. נוכח המפורט דין רכיב זה להידחות.

13

14 50. פיצוי בגין אבדן שכר ותנאים נלווים מיום הפיטורים ועד לגיל פרישה- הנתבעת
15 טענה כי המדובר בסעד נזיקי שאינו בסמכותו העניינית של בית דין זה. מבלי
16 להידרש לכך, קבלת טענתו של התובע משמעותה היא כי לעובד זכות קנויה לעבוד
17 במקום עבודה עד גיל 67, ולא היא. התובע לא טען וממילא לא הוכיח כי חתם על
18 חוזה לתקופה קצובה עד גיל פרישה. לפיכך, דין רכיב זה בתביעתו להידחות.

19

20 51. פיצוי בגין עגמת נפש ואי נוחות – התובע עתר לתשלום סך 100,000 בגין פיטוריו
21 הבלתי חוקיים, ללא הוכחת אשמה, פגיעה בשם הטוב וכיו"ב.
22 מששוכנענו כי יחסי העבודה הסתיימו בהסכמה כמפורט לעיל ומשלא הוכחו
23 טענות התובע בדבר פגיעה בשם הטוב, דין טענותיו אלה להידחות.

24

25

26

27

²¹ דב"ע מח/3-40 חבקיני נ' גחלת גמול חסכון לחינוך בע"מ, פד"ע כ 169; דב"ע נו/3-115 מרקדו נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ (1998).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12392-09

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11

סוף דבר

52. תביעתו של התובע נדחת על כל ראשה וחלקיה.

53. אנו מחייבים את התובע לשלם לנתבעת סך **8,000** ₪ בגין הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד. סכום זה ישולם בתוך 30 יום מהיום, שאם לא כן, יישא הפרשי ריבית והצמדה עד לתשלום בפועל.

ניתן היום, י"ב כסלו תשע"ה, (04 דצמבר 2014), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

שאול שני
נציג ציבור מעסיקים

אורן שגב, שופט

12
13
14
15